

Čedomir Popov scrie despre *Poziția Franței față de evenimentele din 1876 în Bulgaria*, pe baza datelor din presă. Se constată că oficialitățile Franței, ținând seamă de situația țării pe plan internațional în urma evenimentelor din 1871, au adoptat o poziție nehotărâtă și abia după încetarea masacrelor din Bulgaria au manifestat o atitudine antiotomană clară. Opinia publică din Franța, neinformată la timp asupra evenimentelor, a condamnat tratamentul aplicat bulgarilor de către Poartă abia după ce evenimentele s-au consumat. Se subliniază faptul că în campania de presă a semnat articole pe această temă și Victor Hugo. În expunerea sa, autorul se referă și la activitatea emigrației bulgare din România.

Doă Greve ale elevilor liceului din Sremski Karlovci, una în 1864 și alta în 1876, sint lămurite de dr. Radoslav Čurič în sensul că ele constituie un rezultat al conflictului între concepțiile conservative ale conducerii școlii și năzuințele progresiste ale elevilor. Totodată aceste greve constituie un ecou al evenimentelor politice de seamă din anii respectivi: prima coincide cu convocarea Adunării sîrbilor la Karlovci (1864) și cea de a doua are loc în vremea răscoalei din Bosnia și Herțegovina.

Constatările lui Jovan Kašić în legătură cu *Gramatica lui Milan Vidaković* arată că acest scriitor sîrb care aparținea curentului romantic din Voivodina nu a acceptat ideile despre limbă ale contemporanului său Vuk Karadžić, dar totuși în felul său dă prioritate limbii vorbită de popor.

Considerăm că este cazul să recomandăm în mod deosebit, celor interesați în cunoașterea circulației motivelor de baladă în eposul sud-slav, studiul *Motivul despre nașterea lui Iancu de Hunedoara în literatura noastră scrisă veche și în cea populară*. Autoarea, Jelka Redjep, discută despre origina motivului, vremea și locul făuririi lui, pe baza textelor din baladele populare, povestirilor lui Vuk Karadžić în Dicționarul limbii sîrbe, precum și pe baza Letopisului de la Savina din secolul al XVII-lea, toate aceste izvoare socotind pe Iancu de Hunedoara (Sibinianin Janko) fiu al despotului sîrb Ștefan Lazarević.

Mai menționăm cu titlurile lor următoarele articole din domeniul istoriei literare: *Un document necunoscut în legătură cu activitatea teatrală a dramaturgului macedonean Vojdan Cernodrinski*, de dr. Vojislav I. Ilić; *Interesul lui Alexandr Gribojedov față de problemele sîrbești în perioada formării curentului realist în literatura noastră*, de dr. Vitomir R. Vuletić; *Ideea relațiilor interslave în literatura croată din deceniile 7—8 ale sec. al XIX-lea*, de dr. Milorad Živančević. Din domeniul filologiei se găsesc în acest volum: *Sistemul temelor verbale în graiul satului Korog*, de dr. Olga Penavin; *Funcția artistică a figurilor de stil*, de dr. Ivanka Jovanović; *Încercare de clasificare a expresiilor frazeologice în limba germană, sursele și funcțiile lor stilistice*, de Pavica Mrazović și Ruzica Primorac.

S. IANCOVICI

SLOVANSKÉ HISTORICKÉ STUDIE. VI. Česka společnost a balkánské národy, Academia de științe Cehoslovacă. Institutul de istorie a țărilor socialiste din Europa, Praga, 1966, 241 p.

Revista «Studii de istorie slavă» de la Praga, condusă de dr. docent Milan Kudělka, și-a început apariția în 1955, publicînd în cele cinci fascicule apărute pînă în prezent studii și articole de istorie slavă, privind în primul rînd relațiile dintre diferite popoare slave, precum și relațiile acestora cu alte popoare vecine.

În materialele publicate pînă în 1961 predomină teme din istoria popoarelor slave din centrul și răsăritul Europei și numai sporadic au fost atinse probleme de istorie a slavilor de sud (J. Pošvář, *Ustanovení o vině a vinicích ve statutech dalmatských měst*, vol. III/1960), de istorie balcanică (D. Slaisova, *Ohlas první balkánské války 1912—1913 v českém prostředí*, vol. I/1955) sau românească (J. Macurek, *Valašská kolonizace v západních Karpatech do r. 1618 až 1620. K dějinám vztahu mezislovanských i slovansko-rumunských od konce 15. do počátku 17. století*, vol. II/1957).